

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

1

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne:
podpis:

V Praze dne 17. srpna 2015
Č.j.: MV-88274-6/VS-2015

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0515 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podali manželé „žadatel“, a „žadatelka“, nar., laběřežnyje Čelny – Ruská federace, (dále jen „žadatel“), a „žadatelka“, nar., Streževoj – Ruská federace, (dále jen „žadatelka“), do kterého zahrnuli i své nezletilé děti nar. Praha – Česká republika, a Ruské federace. trvale bvtm Praha – Česká republika, všichni státní občané adresa pro doručování rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 14. 4. 2015, č.j.: VS-1200/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jejich žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl t a k t o :

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 14. 4. 2015, č.j.: VS-1200/835.3/2-2014, v části týkající se žadatele, **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 6 požádali žadatelé i za své nezletilé děti o udělení státního občanství České republiky. Žadatelé i jejich nezletilé děti jsou státními občany Ruské federace. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadateli povolen dne 27. 6. 2006, žadatelce a nezletilému synovi dne 29. 6. 2006 a nezletilé dceři dne 8. 1. 2007.

Žadatelé žijí v České republice od roku 1997, zde podnikají a pracují a žijí ve společné domácnosti se svými nezletilými dětmi, v domě, k němuž má vlastnické právo společnost F s.r.o.

II.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 12. 5. 2014 řízení o žádosti přerušilo a informovalo žadatele o zahájení správního řízení podle ustanovení § 44 správního

řádu. Žadatelé byli také poučeni o právu nahlížet do spisu, navrhopat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí (§ 36 a 38 správního řádu). Zároveň byli vyzváni k doložení dokladů v zájmu posouzení splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení státního občanství České republiky dle ustanovení § 7 a § 8 tohoto zákona, resp. pro úplné a přesné zjištění skutečného stavu věci v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, a to ke dni 10. 6. 2014, k němuž byli dle ustanovení § 59 správního řádu předvoláni na Ministerstvo vnitra. Žadatele se uvedeného dne dostavili na Ministerstvo vnitra, kde doložili potřebné doklady související s jejich podnikatelskými a pracovními aktivitami, bydlením, studiem dětí, apod. Z jednání byl pořizem protokol.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatelé i jejich nezletilé děti splňují podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství. Žadatelé a nezletilý syn splňují dále podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, nezletilá dcera z důvodu svého věku splnění uvedené podmínky neprokazuje. Žadatelé rovněž splňují podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, nezletilé děti z důvodu věku uvedenou podmínku neprokazují.

Žadatelka i obě nezletilé děti splňují rovněž podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) tohoto zákona. Uvedenou podmínku však nesplňuje žadatel, když neplnil jako rezident povinnosti v oblasti daňové politiky ve smyslu zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

Ministerstvo vnitra dále konstatovalo, že splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) tohoto zákona, tj. doložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství, se s nabytím účinnosti zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), ke dni 1. 1. 2014 již nevyžaduje),

Ministerstvo vnitra žadateli neprominulo nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, a proto jejich společnou žádost svým rozhodnutím ze dne 14. 4. 2015 zamítlo.

III.

Zamítavé rozhodnutí Ministerstva vnitra bylo žadatelům doručeno dne 18. 4. 2015. Proti tomuto rozhodnutí podala žadatelka v zákonné lhůtě za sebe i své nezletilé děti rozklad, k výzvě Ministerstva vnitra se k němu v zákonné lhůtě připojil i žadatel.

Žadatelé rozkladem navrhuji, aby druhoinstanční orgán s ohledem na skutečnost, že žadatelka s nezletilými dětmi zákonné podmínky pro udělení státního občanství České republiky splňují, jejich žádosti částečně vyhověl, pokud nelze vyhovět žádosti v plném rozsahu, tj. i ve prospěch žadatele. V rozkladu se žadatelé rovněž vyjadřují k nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství žadatelem, jež vedlo k zamítnutí jejich společné žádosti, a to tak, že žadatel nebyl povinen, jak vysvětá z potvrzení daňového poradce (založeného v prvostupňovém spisu) daňová přiznání přiznávat.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy důležité pro rozhodnutí.

V intencích usnesení ministra vnitra č.j.: MV-88274-4/VS-2015, kterým bylo vyloučeno udělení českého státního občanství žadatelce a nezletilým dětem ze společného řízení ve smyslu ustanovení § 140 odst. 3 správního řádu, ministr vnitra rozhodl o žádosti žadatele samostatně.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu nejméně pěti let, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a před Úřadem městské části Praha 6 prokázal znalost českého jazyka.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatel neprokázal splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnil povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících daně v České republice.

K nesplněné podmínce pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, ministr vnitra uvádí, že, jak již bylo konstatováno v napadeném rozhodnutí, žadatel měl jako daňový rezident podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, podávat daňová přiznání jako fyzická osoba a přiznávat veškeré své příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky, tak i příjmy plynoucí ze zdrojů v zahraničí. Příjmy ze zahraničí musí být do daňového přiznání zahrnuty i v případě, že již byly zdaněny v cizině, a to pro účely výpočtu daně v České republice.

Ministr vnitra v uvedené souvislosti konstatuje, že žadatel, jako daňový rezident, nepřiznával své příjmy, jež mu plynuly z pracovněprávních vztahů u zahraničních společností: LLC, a jež činily v průměru 2.000 USD měsíčně a od r. 2014 v průměru 2.000 euro měsíčně. Krom uvedeného se předmětem daňového přiznání žadatele jako fyzické osoby nestaly ani prostředky z prodeje jeho obchodního podílu ve společnosti s.r.o., na níž vlastnický participoval do r. 2011.

Žadatel v České republice přiznává prostřednictvím svého zaměstnavatele – společnosti s.r.o., kde jsou s manželkou jednatelé i společníci, jen minimální příjmy z pracovněprávního vztahu, který aktuálně činí průměrnou čistou částku 902,- Kč měsíčně.

Ministr vnitra na základě výše uvedeného tedy nemůže než uzavřít, že žadatel podmínku podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nesplňuje. U žadatele se nepochybně jedná o závažné porušení jeho povinností, a to i s ohledem na dlouhou dobu, po kterou svoji daňovou povinnost porušoval. Ministr vnitra je

rovněž zajedno se závěrem konstatovaným Ministerstvem vnitra v napadeném rozhodnutí, že v současné době nejsou dány důvody hodné zvláštního zřetele podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, na jejichž základě by mohl žadatelé prominout nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Ministr vnitra k tomu konstatuje, že vzhledem k tomu, že se žadatel na území České republiky zdržuje již více než 18 let, měla mu tato dostatečně dlouhá doba pobytu v České republice dát nepochybně víc než přiměřenou příležitost adekvátně se seznámit s rozsahem a obsahem jeho práv a povinností vůči České republice a tato práva a povinnosti také bezesbytku plnit.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu ministr vnitra rozhodl, že se ztotožní s napadeným rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 14. 4. 2015, č.j.: VS-1200/835.3/2-2014, kterým byla žádost žadatele zamítnuta. Ministr vnitra je toho názoru, že by měl být žadateli poskytnut ještě určitý prostor k tomu, aby přesvědčil Ministerstvo vnitra, že hodlá v budoucnu plně respektovat právní řád České republiky.

Ministr vnitra konstatuje, že na udělení českého státního občanství, respektive na prominutí jakékoliv zákonné podmínky, není právní nárok. To ve svém důsledku znamená, že žadateli nemusí být české státní občanství uděleno, přestože všechny podmínky vymezené zákonem o státním občanství splňuje. Tím spíše nemusí být vyhověno žadateli, který některou z nich nespĺňuje, byť by splňoval zákonem stanovené důvody k jejímu prominutí.

Ministr vnitra na základě shora uvedeného rozhodl v intencích návrhu rozkladové komise ministra vnitra, tj. způsobem uvedeným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

